
ASLANLAR, SIRTLANLAR VE LEŞ KARGALARI

Prof.Dr.Erol MANİSALI

Bir tarafta, avını pençesi ile yere indirip parçalayan etoburlar var. Vahşi ormanın kralları bunlar. Yan tarafta ise sırtlanlar, çakallar ve dallara tünemiş akbabalar bekliyorlar. Onlara da bir şeyler düşecek. Aslanların gerisinde çakallar, akbabalar olağan manzaradır.

En geri planda duran leş kargalarını unutmamak gerekir. Arta kalan kırıntıları bekliyorlar. Kendi leşlerini bile hiç aldırmadan' midelerine indirirler.

Orman kanunu bu, güçlü olanın hep üstün geldiği bir düzen; hayvanlar dünyası. Sırtlanlar var, akbabalar var, leş kargaları var. Ormanın düzeni bu, orman faşisttir; güçlü olan ayakta kalır, güçsüz ise yok olup gider.

Bu sahneleri hep biliriz, belgesellerde hep görürüz. Aslan ya da sırtlan öküzü, karacayı nasıl parçalar biliriz: Akbabalar artıkları nasıl didikler, görmüşüzdür. Ya leş kargaları, aradan hırsızlık yaparak nasıl yürütürler artıkları?

Ormanın kanunu bu milyonlarca yıldır öyle gelir öyle gider, doğaldır denir, hayvanlar aleminin düzeni budur.

Ya insanlar âlemi?

Ya insanlar âlemi? Bilgileri var, akılları var, zekaları var; hatta insanlıkları bile. Onlar düşünürler, hissederler, gülerler, ağlarlar; acıma duyguları vardır, inançları vardır. Hatta erdem adını verdikleri kendilerine özgü üstünlükleri bile...

Sade vatandaş, sokaktaki insan, toprağın kokusunu tatmış olanlar bunları iyi bilirler. Bildikleri için de hoşlanmadıkları şeyler olunca tepkilerini gösterirler. Savaşlara, soygunlara, uygunsuz şeylere karşı çıkarlar. Coşkuludurlar, insandırlar; acı çekenle birlikte üzümlerler; ellerini uzatıp yardım etmeye çalışırlar.

İnsanlardan söz ediyorum; orman kanunlarına karşı çıkanlardan; çıkarları için insanlara, ülkelere bomba yağdıranlara karşı koyup bütün dünyada yollara dökülenlerden söz ediyorum; gerçek insanlardan...

Amerikan, İngiliz mallarına ve hizmetlerine boykot diye çırpınan gençlerden, düşünürlerden söz ediyorum.

Ya bunlar kimler?

Ya bunlar kimler? İnsanlar arasında orman kanunu uygulamaya kalkanlar? Irak'ta bir savaş yapılmıyor. Savaş değil, sadece saldırı, işgal, hatta soykırım; insanlığa karşı soykırım...

- 100 kiloluk bir adam 40 kiloluk birine karşı ringe çıkarsa bunun adı boks olmaz..

- Yılanın kafesine bir fare attığımızda, "**fare yılanla savaşıyor**" diyemeyiz. ,

- Real Madrid'in karşısında 5 kişi ile oynayan Çengelköy futbol takımını seyretmek, futbol maçı seyretmek olmaz.. Televizyonlarda, medyada biz ne izliyoruz? Bir savaş mı? Sıralayalım:

1) ABD'nin (ve İngiltere'nin) Irak'ı ve bölgeyi işgalini izliyoruz.

2) ABD'nin dünya imparatorluğunu kurma yolundaki saldırılarını seyrediyoruz; yani, ABD'nin, "*önce İslam dünyası olmak üzere, dünyaya karşı yürüttüğü*" savaşı izliyoruz. Bir bakıma şimdilik ABD ile İslam Dünyası arasında adı konmamış bir savaş ile karşı karşıyayız.

3) Bir vahşeti, bir toplu cinayeti izliyoruz... Sivililerin, masum insanların, önce aç, susuz, ilaçsız bırakılıp sonra da üstlerine bomba yağdırıldığı bir soykırımı izliyoruz...

4) Ve bu vahşetin çevresinde sıralanmış akbabaları, leş kargalarını izliyoruz...

Akbabalar İspanya, İtalya, Kuveyt gibi bize de bir şey düşer diye tünemiş bekleyenler. Ya leş kargaları? Onlar fazla uzakta değil, çok yakınımızda; savaş çığırtkanlığı yapan, her gün bazı gazete sayfalarında ve televizyon ekranlarında gördüğümüz yaratıklar. Aslanlar ve sırtlanlardan arta kalan leşleri midelerine indirmek için bekliyorlar. Irak'ta masum insanların cesetlerini de bunların 'mönü'süne ekleyebiliriz.

Churchill, "*Bir damla petrolün bir damla 'kan'dan daha değerli olduğu bir dünyada yaşıyoruz*" demedi mi? Bugün aynı şeyi **Bush** söylüyor. Hem de, gözü-nü bile kırpmadan.

İşte size ispatı; Amerika'nın Irak'ı işgali... Her Iraklı çocuğun kanı karşılığında elde edilen petrol!

Dünya bu vahşeti durdurmak zorunda; şöyle ya da böyle.